

**Асацыятыўны малюнак Рамейка Марты на верш Я. Сіпакова
“Жыццё”**

*Ціша над лугам такая,
Як птушка ў гняздзечку жыве.
Сонечны промень шукае
Штосьці ў зялёнай траве.*

*Краскі, бы гронкі салюта,
Святочна ўзлятаюць з зямлі.
Пахне і мята, і рута,
Гудуць клапатліва чмялі.*

*Вецер ласкавым паведам
Перабірае лісты.
Чутна, як дыхаюць дрэвы
І размаўляюць кусты.*

*Птушкі смяюцца і дзеці —
А смех іх шчаслівы такі!
Над імі — чысцейшы на свеце
Незамутнёны блакіт.*

*На лузе, нібыта на свяце,
Стаю ў неспатольнай любові...
Як боязна ўсё гэта страціць,
Як страшна ўсё гэта згубіць.*

*І быццам дзіця, гэтаксама
Ў здзіўленні гляджу на траву:
— Як рады, як рады я, мама,
Што проста на свеце жыву!*

Ты ведаеш, як быць шчаслівым з самага нараджэння. Проста потым ты прымусіў сябе забыцца пра гэта. Бо з'явілася мноства іншых праблем, спраў, і рытм твайго жыцця стаў шалёным. На зямлі значна больш шчасця, чым яго бачаць твае затуманеныя смуткам вочы. Паважай цяперашні час і сённяшні дзень! Паважай кожную хвіліну, бо яна міне і ніколі не паўторыцца...

Так дазволь сабе ўзляцець вышэй за неба і закрануць крыламі зоркі! Не дазваляй свайму жыццю быць проста мёртвым рытуалам. Хай будуць імгненні невытлумачальныя, таямнічыя і адначасова простыя. Заплюшчы вочы, услухвайся ў гукі прыроды, удыхай яе пах, адчувай дотык і парыў ветру, сонечныя промні і іх цяпло, адчувай гэту ціхую радасць жыцця.

Жыццё – гэта крыніца радасці, якую трэба заўсёды ахоўваць.